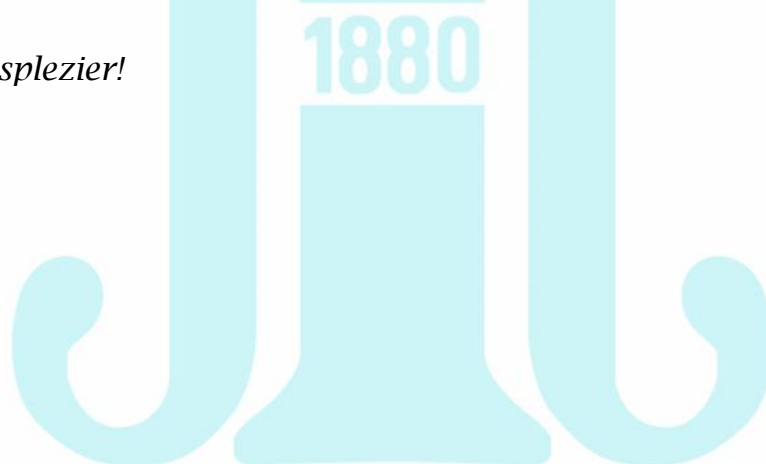

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DE TOORN VAN WIRAQOCHA

Een toneelspel met geschiedkundige achtergrond
voor de jeugd

door

1880

Herman Cogghe

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2015

Nr.3261

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE TOORN VAN WIRAQOCHA* op te voeren moet de naam van auteur *HERMAN COGGHE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2015/0220/009
ISBN- 978- 90-385-13379

© 2015 Toneelfonds J. Janssens/Herman Cogghe
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(25 à 30 spelers - Figuratie)

PROFESSOR GEERT SCHEILINKS, verantwoordelijke van de faculteit
 PROFESSOR WARD VAN KOOTEGEM, professor in Zuid-Amerikaanse
 geschiedenis
 NICOLETTE CARLITON, assistent van de professor
 DEBRA DERMOT, biologe
 JENS TAREK, vriend van Nicolette en teamkok
 LOVE NATON, kunstenares
 JILL KILBEY, piloot
 BRIAN SACK, archeoloog
 GIANELLA CASTILLA, antropoloog en tolk
 PROFESSOR DENNIS FORCASTROS, plaatselijke professor; specialisatie
 Incacultuur
 ROBERTO SCORIZO/DE GEHEIMZNNIGE, hotelhouder in Lima
 ARTURO ROCO, plaatselijke medewerker
 NUMA CHIMU, plaatselijke medewerker
 CATALINA, vervangster van de piloot
 AIYANA, moeder van het basiskamp
 WINONA, oudste van het dorp en wijze vrouw
 HUAYNA, vrouw van het wolkenvolk
 JACK CORNEBEAF, chief inspector van Interpol
 RICARDO SCORIZO/DE SCHADUW, fervente voorstander van het behoud
 van de Incatraditie – broer van Roberto
 COWIN, gure kerel met slecht karakter
 PACO, medewerker van Cowin, al even slecht
 TEASHA, vrouw van het wolkenvolk
 HOGEPRIESTER, geestelijke leider van het volk
 MAMA QUILLA, godin van de maan
 DODE EDELMAN/DE SAPA INCA, de dode heerser van het rijk en de
 levende
 JAIRO, man van het wolkenvolk
 DE CONDORGOD
 DE SLANG
 CHITSA, vrouw van het wolkenvolk
 MAMA OCCLO, zuster van de Sapa Inca
 MUMMIE 1
 MUMMIE 2
 ZONNEMAAGD 1
 ZONNEMAAGD 2
 HET NOORDEN, beschermer van het wolkenvolk
 HET OOSTEN, beschermer van het wolkenvolk
 HET ZUIDEN, beschermer van het wolkenvolk
 HET WESTEN, beschermer van het wolkenvolk

INTERPOL AGENTEN, helpers van Jack
ZONNEMAAGDEN, figuratie en danschoreografie
SLANGEN, buikdanschoreografie
POEMA, dans

Eventuele dubbelrollen:

Professor Geert Scheilinks – Hogepriester
Love Naton – Mama Quilla
Jill Kilbey – Jairo
Brian Sack – Condorgod
Gianella Castilla – Slang
Catalina – Chitsa
Winona – Mama Occlo
Paco – Mummie 1
Cowin – Mummie 2

DECOR

Basisdecor met grote rotsblokken die in de huiskamer als achtermuur kan dienen, als ophangwand voor basis- en werkkamp en voor het leefmilieu van het Wolkenvolk. De rest wordt aangevuld met zetstukken nodig voor elke specifieke scène (zie beschrijving voor elk tafereel).

KORTE INHOUD

Nicolette komt zich aanbieden voor haar eerste job bij Professor Ward van Kootegem. Hun eerste ontmoeting kun je moeilijk een succes noemen. Direct heeft ze de handen vol en beland in Zuid-Amerika, meer bepaald in Lima in Peru. Daar loopt het ook niet van een leien dakje en op de archeologische vindplaats vallen ze van de ene verbazing in de andere. Heel het opzet lijkt in het honderd te lopen. Angstig, kleurrijk, ontroerend, geschiedkundig maar of het goed afloopt zal je zelf moeten ondervinden.

EERSTE DEEL

OPENINGSMUZIEK : Alborada - Bufalo blanco

Tafereel 1

(Prof. Van Kootegem, Prof. Scheilinks, Nicolette)

(Rommelige werkruimte – tafel, stoel, leeslamp, boekenkast met veel oude boeken en manuscripten, vuilnisemmer met lege brieven en afval, whiskyfles en glazen op kleine bijzettafel

(Professor Scheilinks komt boos achter professor Van Kootegem binnen – Van Kootegem schenkt zich een whisky in)

VAN KOOTEGEM : Praatjes zijn het! De mensen razen maar op. Als ze een ander maar in een slecht daglicht kunnen stellen. *(biedt een glas whisky aan)* Jij ook één?

SCHEILINKS : Nee bedankt. Het zijn helemaal geen praatjes! Denk je dat ik jou niet ken? Mijn ogen staan niet op mijn rug of moet ik al die sappige verhalen die de ronde doen te boek stellen misschien?

VAN KOOTEGEM : Nu overdrijf je toch, collega.

SCHEILINKS : Iedereen klaagt over je manier van doen.

VAN KOOTEGEM : Iedereen?

SCHEILINKS : De studenten haten je. Je onbeschaamdheid, je grofheid en je onbuigzaamheid. Om maar niet te spreken over de collega's.

VAN KOOTEGEM : Spuw je gal maar eens flink uit. Ligt het aan mij dat de staat bezuinigingen oplegt voor onderzoek?

SCHEILINKS : Als het aan mij lag had je op deze universiteit al lang afgedaan. Heel de zomer liep je dronken rond.

VAN KOOTEGEM : Dronken!?

SCHEILINKS : Ja, van in de wind tot strontzat! Een mooi voorbeeld ben je voor je studenten.

VAN KOOTEGEM : Je overdrijft man. Of denk je dat zij zo'n heilige beeldjes zijn?

SCHEILINKS : We weten dat je het moeilijk hebt, maar je vergooit al ...

VAN KOOTEGEM : Daar gaan we weer. Stop toch met die onzin! Dat heb ik al genoeg gehoord. Ik heb jullie niet nodig. Loop naar de hel!

SCHEILINKS : Natuurlijk, zo gaat het elke keer. Waar zijn de Peruviaanse manuscripten?

VAN KOOTEGEM : Veilig en wel.

SCHEILINKS : Zijn ze al vertaald?

VAN KOOTEGEM : Nee.

SCHEILINKS : Ward, je bent een nul, een waardeloze kluns.

VAN KOOTEGEM : Dat neem je terug!

SCHEILINKS : Geen woord neem ik terug. Bewijs dat je je titel van professor waard bent of is de grote ontdekker ook dood?

VAN KOOTEGEM : Sukkelaar, ik ga de wereld nog verbazen met een baanbrekende ontdekking.

SCHEILINKS : *(lachend)* O, ja? Als buitenaardse wezens in de supermarkt komen winkelen zeker? Je maakt me nieuwsgierig.

VAN KOOTEGEM : Lach maar. Wie laatst lacht, best lacht.

SCHEILINKS : Ga je een nieuw sterk bier brouwen misschien of heb je connecties met een jeneverstokerij?

VAN KOOTEGEM : Jij onbeschofte straathond!

SCHEILINKS : Gedraag je dan als een academicus en kruip uit dat ellendige vat alcohol! Gegroet! *(boos af – gooit deur dicht)*

VAN KOOTEGEM : Stuk bemoeial! Hij zou beter zorgen dat de faculteit meer werkingsgeld krijgt. *(gaat af naar de andere zijde)*

(er wordt op de deur geklopt)

NICOLETTE : Hallo! Is hier iemand? Sorry... *(steekt haar hoofd binnen)* Ik hoorde toch een gesprek en iemand passeerde me op de trap. *(komt binnen)* Hallo! Van een ontvangst gesproken. Hallo.... Niks, niemand, noppes...zou ik me vergist hebben? Wow! Wat een verzameling boeken. Griekse, Latijnse, Spaanse,

Engelse... Boeken van over heel de wereld. (*loopt langs de boeken en bekijkt ze – gaat zitten*) Ze zeggen dat het nogal een rare kwast is. Hij zou onvoorspelbaar zijn en geregeld zat rondlopen. Maar hij is wel een kei in Zuid-Amerikaanse culturen. Verleden jaar is zijn vrouw gestorven aan een hersenbloeding maar ja, daarom moet je jezelf niet volgieten met alcohol. Ik hoop dat samenwerken met hem mogelijk is.

(*Van Kootegem komt op – Nicolette schiet recht*)

VAN KOOTEGEM : Wat moet jij hier en wie heeft je binnengelaten?

NICOLETTE : Sorry mijnheer, ik heb op de deur geklopt en geroepen. Ik heb een afspraak met professor Van Kootegem.

VAN KOOTEGEM : Zo, ik dacht niet dat ik een afspraak had.

NICOLETTE : U bent professor Van Kootegem?

VAN KOOTEGEM : (*nogal kort*) Wat denk je? Professor Gobelijn of professor Barabas uit Suske en Wiske misschien?

NICOLETTE : Mijn excuses, professor. Maar ik dacht dat we...

VAN KOOTEGEM : Je stapt toch niet zomaar ergens binnen als een dief in de nacht. Ik moet dat niet! Begrepen?

NICOLETTE : Ja professor. Het zal niet meer gebeuren.

VAN KOOTEGEM : Wie ben je en wat wil je van mij?

NICOLETTE : Nicolette Carliton, ik heb om elf uur een afspraak op dit adres.

VAN KOOTEGEM : (*gromt binnensmonds*) Ja, ja, ik zal het vergeten zijn. Hoe is de naam ook al weer en welke studierichting volg je?

NICOLETTE : Nicolette Carliton, professor. Ik volg geen les maar heb gesolliciteerd naar de betrekking van assistente. Ik ben Master in de Archeologie en Antropologie.

VAN KOOTEGEM : Natuurlijk, nu weet ik het weer! Nicolette Carliton uit België. Ben je met het vliegtuig gekomen?

NICOLETTE : Nee, daar heb ik het geld niet voor. Met de boot.

VAN KOOTEGEM : Met een boot..? Nee toch!

NICOLETTE : Met een goedkoop passagiersbiljet op een koopvaardijchip.

VAN KOOTEGEM : Zo, zo... Je wil dus heel je leven in oude manuscripten snuffelen?

NICOLETTE : Als dat moet, ja.

VAN KOOTEGEM : Wat vind je leuk aan archeologie? Een beetje de Indiana Jones uithangen?

NICOLETTE : Bestuderen en reconstrueren van oude culturen om de geschiedenis te herschrijven of aan te vullen. Ik hoop natuurlijk ooit een grote ontdekking te doen. Ik ben gek op oude beschavingen.

VAN KOOTEGEM : Zou je je niet beter richten tot een actueler job? Zijn er bij jullie geen fabrieken met revolutionaire technieken? Communicatiewetenschap, medische wetenschap... noem maar op. Dat is pas vooruitgang!

NICOLETTE : Ik heb een aanbevelingsbrief van professor Van Kei uit Cambridge.

(Nicolette neemt hem uit haar tas en geeft hem – Prof bekijkt de enveloppe, gromt eens en gooit hem in de vuilnisemmer – Nicolette is verbijsterd)

VAN KOOTEGEM : Je kunt morgenochtend beginnen en hier voorlopig slapen. Kies maar een kamer. Er zijn er in dit huis genoeg.

NICOLETTE : Maar....

VAN KOOTEGEM : *(neemt uit de kast een stapel documenten)* Deze manuscripten moeten dringend vertaald worden en stel een team samen met betrouwbare mensen om op pad te gaan. We vertrekken begin volgende maand op expeditie.

NICOLETTE : Wat?

VAN KOOTEGEM : Heb je me niet begrepen?

NICOLETTE : Natuurlijk professor, maar ... waar gaat die expeditie naartoe?

VAN KOOTEGEM : Dat blijft topgeheim. Laat ons zeggen, ergens in Amerika. Er zijn duistere individuen geïnteresseerd in onze bestemming. Allemaal dieven! Vanaf nu gaat de deur op slot. Begrepen?

NICOLETTE : Zeker professor.

VAN KOOTEGEM : En zeg voortaan maar Ward. Wil je me nu excuseren, ik moet dringend naar het college. *(pakt een boek en geschriften en steekt ze in een opbergtas – gaat af)*

NICOLETTE : Wat een gestampde boer! De aanbevelingsbrief zomaar in de vuilnisbak

gooien. Zonder hem zelfs te openen. Wie denkt hij dat hij is? Hij behandelt me als een stuk vuil. Een expeditie voorbereiden ergens in Amerika, ga daar mee naar de oorlog. Nemen we broodjes mee of passeren we langs de McDonald's. *(gaat zitten)* En heb je hem iets horen zeggen over de financiële kant van de zaak? Hoe zit het met mijn loon? Of denkt meneer dat ik van de lucht leef? Dat zal niet doorgaan! Ik wil eerst klaarheid in deze zaak! *(neemt koffer en gaat af naar de kamers)*

(tussenmuziek – lichten uit)

Tafereel 2

(Nicolette, Debra, Roberto, Love, Arturo, Gianella, Jill, Jens, Numa, Brian, Catalina)

(Hotelruimte in Peru (Lima) – twee ramen met plaatselijk uitzicht – tafel, stoelen, plannen, koffie en kopjes – kan ook op het terras)

(Iedereen zit te wachten – Professor Van Kootegem is er nog niet)

NICOLETTE : Oké, iedereen welkom in Lima. Eerst zal ik even overlopen of iedereen er is. Debra Dermot biologe, Jens Tarek teamkok, Love Naton kunstenares, Brian Sack archeoloog en Gianella Castilla antropoloog en tolk, Arturo Roco en Numa Chimu onze plaatselijke gidsen die Incabloed hebben.

(alle genoemden geven telkens een teken van aanwezigheid)

DEBRA : Iedereen is er behalve professor Van Kootegem.

NICOLETTE : En professor Denis Forcastros, maar die vervoegt ons team later.

ROBERTO : *(komt op met dienblad en kopjes thee en koffie)* Excuseer service, cocathee of koffie?

LOVE : Coca! Is dat coca cola?

ARTURO : Jij bedoelt natuurlijk de drank in het beroemde flesje. Nee jongedame, dit is

thee getrokken uit de bladeren van de cocoplant.

NICOLETTE : Roberto, is Jill Kilbey, onze piloot er al?

ROBERTO : Si Señorita, Daar zit hij. *(wijst hem aan)* Hij eet eerst een stevig bord maïspap en dan kunnen jullie opstijgen. Het vliegtuig is al volgetankt.

JENS : Waar gaan we juist naartoe?

NUMA : Dat zou ik ook wel willen weten. La Cordillera de los Andes is wel zeventuizend kilometer lang.

NICOLETTE : Sorry, maar de exacte plaats kan ik niet medelen. De indianen noemen het de berg van de doden.

DEBRA : Dat voorspelt niet veel goeds. Zeker ergens aan het einde van de wereld.

NICOLETTE : Zo kun je het stellen. Van op het vliegveld is het een dag flink doorstappen via een bergpad dat in erbarmelijke staat is.

LOVE : En dat zeg je nu pas.

NICOLETTE : Sorry mensen, ik heb het gisteren pas vernomen via een bericht op mijn laptop. De professor houdt de vindplaats angstvallig verborgen.

BRIAN : En met welk vliegtuig gaan we? Is dat een Boeing 787 Dreamliner?

NICOLETTE : Het zal wel iets kleiner zijn. Een tweemotorig toestel met maximum tien zitplaatsen.

DEBRA : Wat? Dat is een vliegende doodskist.

NICOLETTE : Sorry, maar het vliegveld van aankomst onderaan de berg is niet meer dan een stuk gemaaid grasland.

GIANELLA : Jakkas. Is iedereen zijn levensverzekering in orde?

(ze knikken bevestigend)

NICOLETTE : Goed zo, want boven de bergen waaien er verraderlijke rukwinden. Volgens de professor ligt de berghelling bezaaid met opengereten vliegtuigrestanten. De Andes is niet echt een lieverdje.

DEBRA : Jij bent er me wel eentje. We gaan ons leven riskeren en we vernemen dat nu pas! Ook goed op tijd.

(Jill komt naar hen toe met een bleek gezicht en een pijnlijke grimas)

JILL : Buenos dias, Jill Kilbey. Ik ben de piloot die jullie naar Huancayo moet brengen.

(zwijmelt een beetje)

NICOLETTE : Buenos dias, signor. Gaat het?

JENS : Heeft die teveel gedronken? Hij ziet zo bleek.

JILL : Sorry mensen maar ik voel me duizelig. Ik ben.... *(zakt in elkaar)*

LOVE : Die kerel is niet in staat om vandaag nog op te stijgen.

NICOLETTE : Roberto vlug!

(Roberto op)

De man is in elkaar gezakt. Er is iets mis met die maïspap.

ROBERTO : Signorita, van de maïspap kan het niet zijn. Ik heb daarstraks zelf van de pap geproefd.

NUMA : Maïspap is lekker, mijn mama maakte alle dagen maïspap als ontbijt.

DEBRA : Heel vreemd, hij zakte zomaar in elkaar.

ROBERTO : Wacht eens! Er was daarjuist een dame die hem iets is komen vragen.

GIANELLA : Misschien heeft zij iets in de pap gedaan?

LOVE : Sabotage!

ROBERTO : Maar mensen!

NICOLETTE : Zou je dat denken, Love? Waarom?

BRIAN : Misschien wil iemand verhinderen dat we opgravingswerk doen op de voor hen heilige plaatsen.

DEBRA : We hebben toch de medewerking en toelating van de universiteit en de plaatselijke instanties.

ROBERTO : Ik vraag voor alle zekerheid dat de arts van de hulppost langskomt. Helpt er iemand hem naar de zetel te dragen?

(Gianella begeleidt hem naar de zetel – af)

JENS : Vette pech, de vlieger gaat niet op. Bel eens naar Brussels Airlines of Jetairfly.

BRIAN : Touring Assistance misschien.

LOVE : O wat zijn de heren weer grappig. De professor zal er niet om kunnen lachen.

ROBERTO : Misschien weet ik iemand die wel kan vliegen. Ik bel direct voor een dokter en een piloot. *(af)*

JENS : Liefst een kerel die wat straffer op zijn benen staat. Deze is enkel goed voor het marionettentheater.

(Professor Van Kootegem op)

VAN KOOTEGEM : Sorry dat ik laat ben maar ik had nog enkele afspraken met de instanties. Is alles klaar voor vertrek?

NICOLETTE : De vrachtwagen is geladen en vertrokken, maar het vliegtuig kan niet opstijgen.

VAN KOOTEGEM : Wat? Maar ik zag het klaar staan op het vliegveld, de PE-L13.

BRIAN : Heel juist professor, maar de piloot is door de knieën gegaan. De eigenaar van deze zaak, Señor Roberto, zoekt een vervanger.

VAN KOOTEGEM : Bij Inti *(zonnegod)* en Quilla *(maangod)* wat moet ik nu beginnen? Ze hebben voor morgen hevige storm gegeven boven het Andesgebergte.

GIANELLA : Pianissimo, professor, rustig aan.

VAN KOOTEGEM : Ik ben ijsig kalm, zie je dat niet?

GIANELLA : Kalm, zei je toch? Je lijkt meer op een opgefokte stier die klaar staat voor een corrida de toros.

VAN KOOTEGEM : Mijn laatste centen zitten in deze expeditie. Als ze niet lukt ben ik failliet.

GIANELLA : Niet panikeren. Dat kom je wel te boven, professor.

DEBRA : Wie over kop gaat moet terug recht kruipen.

JENS : Ach, wat is het verschil tussen aan de fles of op de fles gaan?

VAN KOOTEGEM : Dan maak ik er een eind aan. Het is genoeg geweest.

GIANELLA : Hang de zielenpoot niet uit. Neem een valiummeke en bedaar.

VAN KOOTEGEM : *(geërgerd)* Bedaren! De locatie ligt bijna 500 kilometer van hier. Ga je er naartoe springen misschien?

GIANELLA : Nee bedankt, ik ben geen kikker.

JENS : En kangoeroes zie ik hier ook niet zitten.

VAN KOOTEGEM : (*kwaad*) Jullie zijn nietsnutten die het belang van deze expeditie niet inzien. Wat een troep! (*zet zich boos neer*

(*Catalina komt op*)

CATALINA : Kan ik een zekere Señor Van Kootegem spreken?

VAN KOOTEGEM : (*nogal kort*) Dat ben ik. Wat moet je van mij?

CATALINA : Ik, eigenlijk niets. Mijn oom belde me om te zeggen dat jullie in de rats zitten.

NICOLETTE : Dat is zacht uitgedrukt. We zitten aan de grond.

CATALINA : Dan moeten we daar iets aan doen.

DEBRA : Juffrouwetje, het is niet het moment om ermee te lachen.

CATALINA : Jongens, wat een droogstoppel is me dat. Moeten jullie daarmee samenwerken?

BRIAN : Señorita luister, we zijn niet in stemming. Onze piloot is plots ziek geworden.

CATALINA : Bespaar me de uitleg, ik ben op de hoogte. Maak dat jullie in het vliegtuig zitten of we zijn er niet voor het donker wordt! Ik moet ook nog terugvliegen.

ANDEREN : Maar ...

CATALINA : Señorita Catalina Gonéz de Lopéz, om jullie te dienen. Ik ben jullie piloot als die saaie piet het goed vindt. (*wijst op de professor*)

(*Roberto komt op met Arturo en Numa en een dienblad met drankjes*)

ROBERTO : Wel wel, ik zie dat jullie al kennisgemaakt hebben met ons Cat. Ze heeft gisteren haar vliegbrevet gehaald en vandaag kan ze dat direct in praktijk omzetten.

NUMA : Oefening baart kunst, zeg ik altijd.

ANDEREN : Nee toch?

ROBERTO : (*lacht*) Sorry, dat was een grapje. Ik zal het direct goed maken met chicha. Een typische Peruviaanse maïsdrank. (*geeft iedereen een drankje*) Gezondheid!

LOVE : Op de goede afloop!

(licht sterft weg, tussenmuziek)

Tafereel 3

(Nicolette, Debra, Jens, Love, Brian, Gianella, Numa, Arturo, Prof. Van Kootegem, Aiyana, Winona)

(Aan de rivier op het basiskamp bij de autochtone bevolking. Op het terras voor een huisje – tafel, stoelen, lange banken, antenne – kinderen spelen met loslopende cavia's)

(De groep komt gepakt en gezakt op van de zware tocht en ploft zich neer aan tafel)

NICOLETTE : Jakkas, ik dacht dat er nooit een einde aan zou komen. Eerst die vliegreis, dan die gammele bus en nu te voet tot op die top. Ik voel mijn benen niet meer.

DEBRA : *(zet rugzak af)* Vreselijk, mijn schouders liggen open door het dragen van de rugzak. Wat een marteling was me dat.

GIANELLA : Koud en warm kreeg ik het ervan.

DEBRA : Al moet ik toegeven dat de vergezichten enig mooi waren.

JENS : Ik ben bekaf. Dit is meer een jungleavontuur dan een archeologische opgraving.

LOVE : Een geluk dat Arturo en Numa kapmessen bijhadden. De weg was op sommige plaatsen helemaal overwoekerd.

BRIAN : Het was alsof we in een andere wereld waren terechtgekomen.

GIANELLA : Geen zon meer door het bladerdak en dan die vervelende insecten.

NUMA : Jullie zijn verwende Europeanen.

JENS : En dat allemaal voor wat potscherven en enkele verweerde stenen.

NUMA : Jullie kunnen nog altijd teruggaan. Ik hou niemand tegen.

ARTURO : Let toch maar op. Soms zwerven er hongerige jaguars rond. De Inca's vereerden ze als heilige dieren.

LOVE : Ik wist niet dat het zo hoog in de bergen was. De lucht is heel anders.

VAN KOOTEGEM : Ik moet even gaan liggen. Mijn conditie is beneden alle peil.

BRIAN : Geef toe, de bergtoppen zijn adembenemend majestueus.

NICOLETTE : En die wilde rivier die als een zilveren lint door het ruwe landschap kronkelt. Enig!

DEBRA : En stil dat het hier is. Bij ons hoor je altijd iets.

VAN KOOTEGEM : Jullie krijgen nog genoeg tijd om van de natuur en het uitzicht te genieten. Ik ga er even tussenuit. *(gaat een huis binnen – hun vast verblijf als ze niet werken)*

ARTURO : Morgen is het rustdag om te wennen aan de hoogte. Daarna gaan we nog hoger.

ANDEREN : Nog hoger?

DEBRA : Mannen, is hier ergens iets om te eten? Ik zou een stevige portie friet met een biefstuk in pepersaus kunnen verdragen. Mijn maag gromt als een beer.

NUMA : Voor een restaurant moet je terug naar beneden waar de gringo's komen.

DEBRA : Gringo's?

NUMA : Sorry, zo noemen wij alle vreemden en toeristen: gringo's.

JENS : Geeft niet. Maar ik ga niet terug. Oh nee. Ik rammel van de honger.

LOVE : Alles is goed, behalve maïspap. Dat goedje is me te link.

ARTURO : Dit bergdorp leeft van de jacht, de visvangst en de akkerbouw. Zij zorgen voor de bevoorrading en vandaag voor het avondeten. Morgen mag Jens zijn kunde demonstreren.

NUMA : Wedden dat we gegrilde cuy met habanerasaus (pepers) en patatas eten?

ANDEREN : Gegrilde cuy?

ARTURO : Daar zie, ze zitten daar. Ja, die lieve beestjes. *(wijst de cavia's aan)*

ANDEREN : *(heel verwonderd)* Cavia's?

NUMA : Cavia's worden hier al duizenden jaren gegeten. Lang voordat de Europese ontdekkingsreizigers ze in de 16de eeuw mee naar huis namen.

ARTURO : Toen werd het diertje een hip en exotisch huisdier onder de rijke Europeanen. Voor ons is het eten van cavia hetzelfde als kip of varken.

DEBRA : Eek! Wie eet er nu zo 'n lieve diertjes op? Dat krijg ik niet binnen.

NUMA : Zie eens wie daar aankomt. La mamá de campamento.

AIYANA : *(op)* Buenos dios, eten voor de hongerige wolven.

BRIAN : Mevrouw, je komt als geroepen. Je bent een schatje.

NICOLETTE : Slijmbal!

AIYANA : Aji de gallina, en er is genoeg voor iedereen.

JENS : Dat ziet er niet slecht uit. Het lijkt op kip met curry.

NICOLETTE : Met frietjes of zonder frietjes?

NUMA : Met rijst en hardgekookte eieren.

ARTURO : Het is een stoofpot gemaakt van kip, room, kaas, hete pepers en pinda's.

LOVE : Dat kan niet slecht zijn.

VAN KOOTEGEM : *(op)* Hela, laat nog wat voor mij over. Ik heb ook reuzenhonger.

AIYANA : Ahahah, die professor. Hij is nog altijd even gek op mijn Aji de gallina.

JENS : Kennen jullie elkaar?

AIYANA : En of! De professor sliep bij mij tijdens zijn eerste expeditie. Hij deed mijn kookkunst alle eer aan.

(verwondering bij al de anderen)

BRIAN : Sliep de professor bij jou?

GIANELLA : Meneer de professor is dus een rokkenjager, een Don Juan.

AIYANA : Nee nee, niet bij mij. Ik bedoel in mijn huis. Hij was een toffe gast.

VAN KOOTEGEM : Genoeg bloemen gestrooid, laten we eten. Smakelijk!

AIYANA : Ik heb nog een toetje waar de professor altijd goedgezind van werd: 'torta de chocolate y Lúcumá'.

NICOLETTE : Dat klinkt veelbelovend.

DEBRA : Wat is Lúcumá?

NUMA : Daarmee bedoelen ze fruit van de streek, van de Andes. Ananas, banaan, tamarillo, sterfruit, bramen en anderen.

AIYANA : Laat het jullie smaken. Ik breng nog een fles wijn. Buen Provecho!

VAN KOOTEGEM : Zet het maar op de rekening Aiyana. Ik regel dat morgen wel voor we naar 'de wenkbrauw van de jungle' gaan.

ARTURO : De ceja de la selva!

ANDEREN : De wenkbrauw van de jungle?

JENS : Dat voorspelt weinig goeds. Ik blijf veilig bij mijn potten en pannen.

VAN KOOTEGEM : Hierboven ligt een onbekende archeologische schat die meer dan twaalfhonderd jaar of ouder is. De wegen zijn barslecht maar het doel is het meer dan waard.

LOVE : Een tweede Machu Picchu?

VAN KOOTEGEM : Niet direct, maar lang voor de Inca's leefden er de Chachapoya's, de wolkenmensen. Niemand weet waar ze vandaan kwamen of waar ze zijn gebleven.

BRIAN : En wij gaan daar verandering in brengen.

VAN KOOTEGEM : Precies! Of tenminste proberen. Mijn collega's beweerden dat het om een laatste vesting ging maar ik geloof meer in een nederzetting met tempels voor de goden.

NICOLETTE : Een afgelegen leefwereld dus?

NUMA : O wee, in het nevelwoud is het niet pluis. Let maar op. Wiraqocha wordt niet graag gestoord. Er gaan vreemde verhalen over de berg vol mist.

GIANELLA : Spannend! Dit avontuur krijgt meer en meer de allure van een thriller.
Auw!

ARTURO : Wat was dat?

(een pijl met bericht en bloedend popje plant zich in een deur van het huis)

GIANELLA : Er vloog iets voorbij mijn gezicht. Ik had verdorie dood kunnen zijn.

VAN KOOTEGEM : Daar, in de deur! Iemand heeft op ons geschoten.

(iedereen is nerveus)

JENS : Rustig blijven, mannekes. Ik zal de pijl eens halen. *(trekt de pijl uit de deur en komt ermee naar tafel – beziet hem)* Duidelijk iets van de indianen maar ik ben geen kenner. *(geeft hem aan de professor)*

VAN KOOTEGEM : *(bekijkt de pijl)* Dat lijkt me inderdaad geen vredesboodschap.
(maakt het bericht los om te lezen)

(bliksemschicht en donderslag in de verte)

NUMA : Jullie hebben zich de woede van Wiraqocha op de hals gehaald.

NICOLETTE : Wat staat er in de brief, professor?

VAN KOOTEGEM : Genoeg om te weten dat we niet welkom zijn. Wiraqocha está enjado. Volver de donde vienes. De lo contrario habrá flujo sanguíneo! Wiraqocha is boos, heel boos. Ga terug van waar je komt. Anders zal er bloed vloeien.

LOVE : De mensen zijn hier wel sympathiek en openhartig.

BRIAN : Ja, je weet direct dat je niet moet uitpakken. Volgens mij zat er aan die zieke piloot ook een luchtje.

(bliksem en donder dichterbij)

ARTURO : Ik denk dat we best naar binnen gaan voor het begint te stortregenen. Het wordt donker boven de bergen.

AIYANA : *(op met theepot en een fles wijn)* Hier, nog een afsluitertje voor jullie. Ik zou voortdoen, voor de zondvloed begint.

VAN KOOTEGEM : We hebben juist al een koude douche gehad. *(toont de pijl en de pop)*

AIYANA : Mierda, de wolkenstrijders! Er hangt onheil boven jullie hoofd.

VAN KOOTEGEM : Ach wat, dat is gewoon een onweer. Niets om je zorgen over te maken.

AIYANA : Toch wel. De wolkenstrijders beschermen ‘de Heilige Berg.’ Er zijn al verschillende mensen vermist.

VAN KOOTEGEM : Je bent veel te bezorgd, Aiyana. Wij doen enkel opgravingen naar de oudste inheemse bevolking. We respecteren alle overeenkomsten.

AIYANA : Laat Winona toch maar je lot lezen. Een verwittigd man is er twee waard. Zij is een heel wijze vrouw. Ik ga haar halen. *(af)*

GIANELLA : *(lacht)* Ja professor, die vrouw heeft het wel voor jou. Je wordt hier nogal gepamperd.

NICOLETTE : Je gelooft toch niet in die wolkenstrijders en voorspellingen? Allemaal

bullshit.

(bliksem en donder in de verte)

DEBRA : Je kunt niet voorzichtig genoeg zijn. Daarbij, baat het niet dan schaadt het niet.

JENS : We mogen ons niet laten leiden door doembeelden. Het verleden is er, de toekomst is aan ons.

LOVE : Jens heeft gelijk. De ene dag schijnt de zon, de andere regent het. We moeten alles nemen zoals het is.

(Aiyana en Winona op)

AIYANA : Hier zijn we al. Vooruit professor, Winona zal je lot lezen in cocabladeren.

ANDEREN : In cocabladeren?

BRIAN : Niet te doen, wat een onzin.

WINONA : Het lot lezen in de laatste drie cocablaadjes stamt uit de Incatijd. *(neemt een beursje en haalt er drie blaadjes uit – neemt ze in de hand en laat ze vallen – neemt de hand van de professor en legt ze op de drie blaadjes en gaat zingend in trance)*

(iedereen kijkt geboeid toe)

Je hart zit vol droefenis. Je wil je opnieuw laten gelden maar donkere wolken pakken samen.

GIANELLA : Niet moeilijk. Als we nog lang wachten hangt het onweer vlak boven ons hoofd. Daarvoor heb ik geen cocablaadje nodig.

NICOLETTE : Stil toch!

WINONA : Ik zie... Ik zie... zonnegloed, immense zonnegloed. Een man met een blik vooruit. De harmonie van de groep is verstoord... een conflict, verlies van geest. Het wordt stil, de condor vliegt hoog in de lucht, de poema slaapt en je zit vredig in een stoel voor het huis. *(komt uit trance)*